

[Statsministeren]

til at foretage skatteændringer, som kan medvirke til at stimulere virksomhederne til en forstærket indsats, en effektivisering af erhvervsfremmeindsatsen, øget samarbejde mellem offentlige institutioner og private virksomheder og en omlægning af ulandsbistanden i mere bilateral retning.

Samtidig vil regeringen udbygge markedsorienteringen af den offentlige sektor. Vi skal først og fremmest privatisere, flere opgaver skal løses privat og færre af det offentlige. Der skal udliciteres så mange opgaver som muligt til den private sektor. Der er store produktivtetsgevinster at hente, når opgaverne udføres af dem, der kan løse dem bedst og billigst, og derfor skal vi fortsætte med at modernisere, sørge for, at borgerne – det vil sige borgerne – får så stor indflydelse på driften som muligt.

Der er helt bestemt områder inden for det offentlige, hvor forholdene kan gøres bedre. For at sikre en større frihed for patienterne og for at udjævne ventetiderne fremsætter regeringen f.eks. nu forslag om frit sygehusvalg, og på ældreområdet vil regeringen foreslå, at kommunernes forpligtelse til at sørge for de nødvendige døgntilbud indskræpes. Gennem forhandling med fagbevægelsen vil vi søge at etablere en ordening, der indebærer, at f.eks. hjemmehjælpere kan få bistand af unge ledige. Det er naturligvis en lang proces at omlægge den offentlige sektor. Vi er i gang dermed, men det er en indsats, som konstant må prioriteres meget højt.

I de kommende år skal vi også gennemføre en række offentlige investeringer, som vil være direkte vækstfremmende, især investeringer i infrastrukturen. Det er regeringens opfattelse, at der vil være god mening i at fremskynde sådanne investeringer, hvis de er rentable og fremmer væksten, men også på andre områder kan vi indrette os sådan, at det bidrager til vækst. Lad mig nævne et par eksempler, som illustrerer, hvor mangfoldige mulighederne egentlig er. Det er regeringens opfattelse, at vi i boligpolitikken skal lægge mere vægt på byfornyelse, vedligeholdelse og eksport – tre områder, hvor der skulle være betydelige beskæftigelsesmuligheder. I 1996 skal København være europæisk kulturhovedstad. Den indsats, det kalder på, kan blive et aktiv for hovedstaden og for landet som helhed, men kan vi skabe vægtige kulturtilbud, som kan være til glæ-

de og berigelse for os selv, er der også grund til at tro, at det kan trække udenlandske turister hertil.

Regeringen har udarbejdet forslag til en lang række konkrete initiativer, som hver for sig og i forening vil styrke den økonomiske vækst, og jeg skal nu omtale de vigtigste af disse forslag. På skatteområdet foreslår regeringen lempeligere regler for afskrivning af højteknologisk udstyr, og at afgiften på aktiesætning og kapitaltilførsel bliver nedsat. Som et vigtigt element i erhvervspolitikken er der allerede sket en markant nedsættelse af selskabs- og virksomhedsskatterne, men for yderligere at fremme erhvervsudviklingen ønsker regeringen, at der etableres en uafhængig fond med en grundkapital på op til 2 mia. kr., som overvejende skal finansieres af privatiseringsindtægter. Denne fond skal ikke mindst medfinansiere små og mellemstore virksomheders risikofyldte forsknings- og innovationsprojekter samt deres indsats på eksportmarkederne.

I overensstemmelse med Folketingets dagsorden af 18. april 1991 vil regeringen fremsætte forslag om udvidede rammer for erhvervspolitisk samarbejde mellem virksomheder, stat, amter og kommuner, og som allerede nævnt vil der desuden blive fremsat forslag om, at en række investeringer i infrastrukturen, nemlig på trafikområdet, bliver fremskyndet. Det betyder også flere arbejdspladser. En hurtig vedtagelse af regeringens forslag om Ørestaden og Københavns Havn vil muliggøre en fremskyndelse af mange projekter, og desuden er der nu mulighed for at igangsætte elektrificeringen af jernbanenettet imellem Odense og Padborg, ligesom regeringen vil fremsætte forslag om anlæg af en række højt prioriterede motorveje i hovedstadsområdet samt udbygning af de jyske tværveje, forudsat at de berørte kommuner er villige til at deltage i finansieringen.

Der er allerede oprettet mere end 20.000 ekstra uddannelsespladser, og regeringen vil i 1992 etablere yderligere 5.000 pladser. Hertil kommer, at regeringen vil videreføre aftalen om flere pladser på produktionsskolerne i 1992, men for begge områder gælder, at der først skal opnås enighed om finansieringen som følge af de indgåede aftaler. Desuden foreslår vi gennem en fremsættelse af et lovforslag i denne uge, at den kommunale aktiveringspligt også kommer til at omfatte de 21-24-årige.